

důkazů předložených a s strany výroku o vině a trestu, anebo zdalíž jest snad potřebí, aby se řízení opravilo nebo doplnilo za příčinou výše dotčenou nebo k tomu konci, by nález se zákonem se srovnávající i dle nového soudního řádu trestního mohl zdůvodněn býti.

Toto uvážiti má soud nejvyšší a zrušovací i tehda, kdyžby stížnost zmateční dle soudního řádu trestního od roku 1850 učiněna byla na nález soudu odvolavacího, jímž nález první instance byl potvrzen anebo k lepšímu obviněného změněn.

§. 3. Nalezneli soud odvolavací nebo soud zrušovací, že líčení bylo náležitě vedeno a že jest úplné, a že tedy není žádné překážky, aby dle toho, co vyměřeno v postávce předešlé, vynesěn byl nález konečný, budiž k vynesení nálezu toho ihned přikročeno, tedy podle okolností buď odvolání nebo stížnost zmateční odvržena, anebo pokud se užilo nového soudního řádu trestního, rozsudek se zákonem srovnalý, obviněnému výhodnější vynesěn.

§. 4. Shledáli se naproti tomu, že odvolání učiněné podstatné jest, co se týče takových punktů řízení, pro kteréž by se toto již dle soudního řádu trestního od roku 1850 mělo doplniti, nebo přijdeli na jevo, že k tomu konci, aby se podle vyměření §§. 2. a 3. k nálezu přikročiti mohlo, vedlé nového soudního řádu trestního potřebí jest, aby se řízení doplnilo, tehdy má soud zemský nebo krajský jakožto soud odvolavací doplnění toho, jestli činiti o řízení, ježto dle soudního řádu trestního od roku 1850 má u něho předsejiti, ihned sám ve skutek uvésti, a pak vedlé §§. 2. a 3. nález vynésti, s výhradou stížnosti zmateční k soudu nejvyššímu a zrušovacímu.

§. 5. Stížnost zmateční pro uražení nebo nepravé užití zákona vésti mohou na nálezy soudu odvolavacího u soudu nejvyššího a zrušovacího ti, kdož jsou jimi dotknuti, podle §. 388. soudního řádu trestního od roku 1850 zvláště i tehda, když by soud odvolavací byl opominul užití náležitě nového řádu trestního, pokud by se dle něho s obviněným mírněji bylo mělo naložiti.

§. 6. Nalezneli soud nejvyšší a zrušovací, že stížnost zmateční podstatná jest, co se týče takových punktů řízení, pro něž by soudce nižší již dle soudního řádu trestního od roku 1850 měl nové líčení předsevzítí, anebo shledáli, že zřetel majíc k novému řádu soudnímu, vedlé toho, co výše (v §§. 2. a 3.) vyměřeno, potřebí jest líčení doplniti, tehdy má, zrušiv rozsudek předešlý, nariíditi, aby líčení bylo doplněno. Nález na nové líčení vynášeti přísluší soudci nižšímu, byloti však od soudu nejvyššího a zrušovacího jediné z příčiny nového